

5. Is de nationale (kort geding-) rechter bevoegd om, onder omstandigheden als in het arrest Zuckerfabrik Süderdithmarschen e.a. (C-143/88 en C-92/89) en latere arresten omschreven, een lidstaat voorlopig te verbieden te participeren (actief dan wel passief) in besluitvorming in de Raad van Ministers in het kader van genoemd artikel 136, lid 2?
6. Aangenomen dat de beoordeling van de onder 5. bedoelde omstandigheden niet competeert aan de nationale rechter maar aan het Hof van Justitie, zijn dan de in het vonnis van 17 oktober 1997 op blz. 7, eerste volle alinea („Op grond van een en ander” ...) tot en met blz. 8 tweede volledige alinea (eindigend met ... „te zeer in strijd met het belang van de Gemeenschap”) opgesomde omstandigheden — mede in het licht van hetgeen verder in dat vonnis en in het vonnis van 6 oktober 1997 is overwogen — van dien aard dat een verbod als onder 5. genoemd gerechtvaardigd is?
7. Staat artikel 5 van het EG-Verdrag — en meer in het bijzonder een daarin opgesloten beginsel van gemeenschapstrouw jegens andere lidstaten — in de weg aan een dergelijk rechterlijk verbod voor wat betreft nadere besluitvorming door die lidstaat in genoemd kader, indien
- a) deze lidstaat ondanks wetenschap van het op dat zelfde moment gaande zijnde kort geding betreffende zijn stemgedrag in de Europese Ministerraad niettemin met het betreffende Raadsvoorstel heeft ingestemd en
- b) dat (eerste) kort geding heeft geleid tot een dergelijk verbod enkele uren nadat die lidstaat zijn stem aan dat voorstel heeft gegeven?

8. Maakt het voor het antwoord op vraag 7 verschil of het voorgestelde besluit inhoudelijk gezien al dan niet in strijd is met hogere regels van Gemeenschapsrecht?

—————

Verzoek van de rechtbank van eerste aanleg te Nijvel (Negende Kamer) van 3 november 1997 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Belgocodex SA en de Belgische staat

(Zaak C-381/97)

(97/C 387/21)

De rechtbank van eerste aanleg te Nijvel (Negende Kamer) heeft bij beschikking van 3 november 1997, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 7 november 1997, in het geding tussen Belgocodex SA en de Belgische staat, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

„Staat artikel 2 van de Eerste Richtlijn 67/227/EEG van de Raad van 11 april 1967 ⁽¹⁾ betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting, waarin het beginsel van het gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde is neergelegd, eraan in de weg, dat een lidstaat — in casu België — die van de in artikel 13.C van de Zesde Richtlijn 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977 ⁽²⁾ betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag, bedoelde mogelijkheid gebruik heeft gemaakt en aldus aan zijn belastingplichtigen het recht heeft verleend om voor belastingheffing over bepaalde vormen van verhuur van onroerende goederen te kiezen, bij een wet van latere datum dit keuzerecht afschaft en zo de vrijstelling opnieuw in volle omvang invoert?”

⁽¹⁾ PB 71 van 14. 4. 1967, blz. 1301.

⁽²⁾ PB L 145 van 13. 6. 1977, blz. 1.